

Sygn. akt IV C

903/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia

17 lutego 2015 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie Wydział IV Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca : SSO. Anna Bartoszevska

Protokolant:	protokolant sądowy Beata Turkiewicz	
po rozpoznaniu w dniu	5 lutego 2015 roku	w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko A. C.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego A. C. na rzecz powoda (...) z siedzibą w W. kwotę 106.927,01 zł (sto sześć tysięcy dziewięćset dwadzieścia siedem złotych 1/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2014r. do dnia zapłaty;

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.937 zł (cztery tysiące dziewięćset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu , w tym 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego .

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 lutego 2014 r., złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powód (...) z siedzibą w W. wniósł o wydanie nakazu zapłaty zasądzającego na jego rzecz od pozwanego A. C. kwoty 106.927,01 zł, wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, iż na podstawie umowy cesji nabył niezaspokojoną wierzytelność Banku (...) S.A. względem pozwanego z tytułu umowy kredytowej o kredyt gotówkowy na kwotę 80.973,49 zł. W braku dobrowolnego spłacenia spornej kwoty przez pozwanego, powód zmuszony był wystąpić na drogę sądową (k. 3-17).

Nakazem zapłaty z dnia 3 kwietnia 2014 r. pozwany został zobowiązany do zapłaty powodowi kwoty 106.927,01 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 11 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, oraz kwoty 4.937 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (k. 10).

Sprzeciwem od nakazu zapłaty z dnia 13 kwietnia 2014 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu.

W uzasadnieniu zaś wskazał, iż obok umowy kredytowej pozwanego łączyła z Bankiem także umowa ubezpieczenia kredytu, która miała działać w przypadku utraty zdrowia i utraty pracy, co też miało miejsce w przypadku pozwanego. Natomiast Kredytodawca z niezrozumiałych dla pozwanego przyczyn z ubezpieczenia tego nie skorzystał (k. 13-14).

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie jako Sądowi właściwości ogólnej pozwanego (k. 16).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Umową kredytową z dnia 26 marca 2010 r. zawartą pomiędzy (...) Spółka Akcyjną z siedzibą w W., a A. C., Bank udzielił pozwanemu kredytu gotówkowego z pakietem ubezpieczeniowym w kwocie 100.000 zł (k. 58-63).

W dniu 26 marca 2010 r. nastąpiło uruchomienie kredytu (k. 80).

Bankowym tytułem egzekucyjnym stwierdzono wymagalne zadłużenie pozwanego w kwocie 80.973,49 zł z tytułu należności głównej oraz kwotę 8.338,66 z tytułu odsetek umownych (k. 87).

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza w Warszawie z dnia 4 grudnia 2012 r. została nadana klauzula wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wystawionemu dnia 7 listopada 2012 r. (k. 85-90).

Na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 17 września 2013 r. Bank w dniu 20 września 2014 r. dokonał przelewu całości wierzytelności, przysługującej mu względem pozwanego, na powoda (okoliczność bezsporna).

Pismem z dnia 2 października 2013 r. Bank zawiadomił pozwanego o przeniesieniu wierzytelności na powoda (k. 99).

Pismem z dnia 17 października 2013 r. powód wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty zadłużenia w kwocie 103.985,35 zł (k. 97).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów. Dokumenty te stanowiły pełnowartościowy materiał dowodowy, z uwagi, iż nie zostały skutecznie zakwestionowane przez żadną ze stron, co dało Sądowi możliwość ustalenia w sposób nie budzący wątpliwości stanu faktycznego w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu nie ujawniły się także żadne przesłanki nakazujące z urzędu powątpiewać w ich prawdziwość lub autentyczność.

W ocenie Sądu zeznania pozwanego zasługiwały na uwzględnienie jedynie w części, w jakiej potwierdzony zostaje fakt zawarcia kredytu oraz świadomości pozwanego co do istnienia kredytu i woli wypełnienia zobowiązania kredytowego, bowiem korespondują one w tym zakresie z pozostałym materiałem procesowym. W pozostałym zakresie Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego z uwagi na ich wewnętrzną sprzeczność. Pozwany w jednym miejscu wyraża pełną świadomość i wiedzę o ciężącym na nim zobowiązaniu, które sam we własnym imieniu i na własne potrzeby zaciągnął, w celu spłacenia innych kredytów, aby następnie zasłaniając się chorobą psychiczną wskazywać, iż nie wolno mu zarządzać pieniędzmi, a kredyt podjął w niewiadomym celu. Chaotyczność, wewnętrzna sprzeczność oraz brak podejmowania w przeszłości jakichkolwiek działań w celu wzruszenia umowy kredytowej, nie pozwalały Sądowi uznać zeznań pozwanego w powyższym zakresie za wiarygodne.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Nie ulega wątpliwości, iż stosunek zobowiązaniowy, będący podstawą sporu, łączący strony w niniejszej sprawie, jest konsekwencją ważnej i skutecznej czynności prawnej, w postaci przelewu wierzytelności, dokonanej pomiędzy powodem i Bankiem, w którym pozwany zaciągnął niespłacony kredyt.

Na etapie całego postępowania sądowego pozwany podniósł przeciwko zasadności roszczenia powoda jedynie dwa zarzuty: braku wykorzystania przez Bank ubezpieczenia, które było elementem umowy kredytowej oraz istnienia choroby psychicznej w postaci afektywności dwubiegunowej, która powodowała brak poczytalności powoda w chwili zaciągania zobowiązania kredytowego.

Odnosząc się do zarzutu niezaspokojenia się pierwotnego wierzyciela pozwanego (tj. Banku) z ubezpieczenia chroniącego kredytobiorcę Sąd ocenił go jako bezzasadny i nieudowodniony. Zawierając umowę kredytową z pakietem ubezpieczeniowym powód obowiązany był zapoznać się z Warunkami Ubezpieczenia (k. 72-79). Zgodnie z § 16 Warunków Ubezpieczenia odpowiedzialność Ubezpieczyciela aktualizuje się, gdy Ubezpieczony oświadczył (zgłosił), że chce skorzystać z zastrzeżenia na jego rzecz ochrony ubezpieczeniowej. Ze gromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego nie wynika aby pozwany próbował czy domagał się wypłaty świadczenia związanego z zaistnieniem utraty pracy i zdrowia. Braku aktywności pozwanego w tym zakresie nie konwaliduje zgłoszenie zarzutu posiadania ubezpieczenia w sprzeczności od nakazu zapłaty, bowiem świadome lub nawet nieświadome, ale wynikające z niedbalstwa pozwanego, nieskorzystanie z przysługujących mu uprawnień, nie pozwala Sądowi na uwzględnienie podniesionego zarzutu.

Zgodnie z art. 505³⁵ k.p.c. sprzeciw od nakazu zapłaty nie wymaga uzasadnienia i przedstawienia dowodów, jednak w sprzeciwie pozwany powinien przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór, co do istoty sprawy.

W myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Zasadą wynikającą z powyższych przepisów w postępowaniu cywilnym jest, że strona winna zgłosić wnioski dowodowe oraz przytoczyć własne twierdzenia już w pierwszym piśmie procesowym wniesionym do sądu. Uczynienie tego w dalszym etapie procesu możliwe jest tylko wówczas, gdy taka możliwość lub potrzeba pojawiła się dopiero później.

Podniesiony przez powoda zarzut co do pozostawania w stanie wyłączającym świadome albo swobodne powzięcie decyzji i wyrażenie woli, w czasie zawierania umowy kredytowej Sąd uznał za spóźniony i gołosłowny.

W ocenie Sądu Okręgowego fakt choroby psychicznej i jej ewentualnych konsekwencji jest na tyle doniosłym zdarzeniem, że niewątpliwie znalazł by odzwierciedlenie już w pierwszym kontakcie pozwanego z Sądem, jakim był sprzeciw od nakazu zapłaty. Znamienne jest, że pozwany będąc świadomy swej kondycji, od momentu zawarcia umowy kredytowej nigdy nie próbował wzruszyć zawartej, w ocenie pozwanego wadliwie, umowy. Zarzut ten podniesiony został dopiero na rozprawie, pomimo faktu, iż pozwany zażądał, wskazując na procesowe pokrzywdzenie swojej pozycji, dostarczenia przez powoda odpisów wszystkich dokumentów z których wywodzi swoje roszczenie, a następnie doręczenie ich pozwanemu przez Sąd. Konfrontując powyższe z brakiem przedstawienia jakichkolwiek dowodów na okoliczność prawdziwości podnoszonego zarzutu np. w postaci orzeczeń lekarskich czy historii choroby, które pozwany mógł złożyć na rozprawie, Sąd uznał podnoszony zarzut spóźniony i niepoparty żadnymi dowodami.

Jako gołosłowne należało także ocenić twierdzenia pozwanego o spłaceniu kredytu w dużej części, implikujące, zawyżenie niespłaconej kwoty kredytu przez powoda. Pozwany nie zajął stanowiska co do wyliczeń zadłużenia dostarczonych mu w odpisie pozwu, w związku z czym zarzut pozwanego nie mógł być uwzględniony przez Sąd.

Reasumując, dostarczona przez powoda dokumentacja, przy bierności procesowej pozwanego, była wystarczająca do uwzględnienia powództwa w całości, dlatego, Sąd orzekł jak w pkt. 1 wyroku.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie przepisów art. 455 k.c. w związku art. 481 k.c., uznając, iż strona pozwana obowiązana była uczynić zadość roszczeniu powoda niezwłocznie po wezwaniu jej do zapłaty, za co w okolicznościach niniejszej sprawy uznać należy wniesienie powództwa w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. Na koszty celowej obrony powoda złożyło się wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika

w osobie radcy prawnego (3.600 zł). Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego, jako strony wygrywającej spór przed sądem drugiej instancji, ustalono na podstawie § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002r. Nr 163 póź. 1348).